

O plonjare în amintiri

Liuba SURLARU,
șef Serviciu Organizarea și Conservarea Colecțiilor

Un eveniment deosebit în viața comunității universitare bălțene a avut loc 20 de ani în urmă: inaugurarea noului edificiu al Bibliotecii Științifice Universitare. Puțini universitari, cred, își amintesc că, în locul unde se înalță astăzi elegantul edificiu al Bibliotecii Științifice, se afla o clădire veche ce semăna mai degrabă a hambar și în care, la începutul anilor '80 ai secolului trecut, funcționa o sală de lectură a bibliotecii municipale. În spatele ei mai erau alte câteva case vechi, intrate pe jumătate în pământ.

Și iată în toamna lui 1986, în prezența unei numeroase asistențe: profesori, studenți, constructori și bibliotecari, noua clădire, care îmbina reușit rafinamentul arhitectural cu capacități funcționale deosebite, a fost dată în exploatare. A fost proiectată în anii '70, construită în perioada 1970 - 1986 și are o suprafață de 6000 m²). Conducerea Institutului Pedagogic *Alecu Russo*, prorectorul Nicolae Filip, și a Bibliotecii Științifice, directorul Faina Tlehuçi, s-au străduit ca instituția să aibă o Bibliotecă unică în felul ei. De la 1986 încoace, Bălțiul a devenit unicul oraș din republică care are o asemenea bibliotecă.

Aș dori să le povestesc colegilor mei mai tineri despre condițiile de lucru în fosta bibliotecă am-

plasată, atunci, la parterul și subsolul blocului 2. Colecțiile erau păstrate în câteva blocuri de studii, iar condițiile neadecvate (absența ventilației, întunericul din subsol, nivelurile de temperatură și umiditate ridicată, stocarea abuzivă) le expunea riscului degradării. Astfel că, noua clădire a bibliotecii a fost proiectată în așa fel ca să protejeze, în primul rând, colecțiile și să ofere condiții decente de activitate pentru bibliotecari și confort pentru studenți, să asigure accesul și punerea în valoare a patrimoniului. Au fost, desigur, și unele deficiențe în proiectare. Nereușită a fost ideea unui acoperiș

plat: apa adunată de la topirea zăpezii sau în urma ploilor torențiale pătrundea prin tavan, aducându-ne mari prejudicii. Acest defect a fost lichidat în ultimii ani.

Trebuie să spunem că actuala conducere a bibliotecii, susținută de rectorat, reușește să mențină edificiul în stare foarte bună, să modernizeze în permanență condițiile de lucru, reparațiile curente fiind efectuate cu regularitate. La fel, Biblioteca este completată în fiecare an cu echipament necesar (calculatoare, scanere, printere, televizoare, etc.). Instalarea în noul edificiu a presupus un volum uriaș de muncă din partea personalului bibliotecii și resurse financiare serioase pentru procurarea mobilierului. Printr-un efort de voință, dăruire, perseverență și competență, bibliotecarii au

reușit atunci, în 1986, într-un termen restrâns, să mute, ajutați de profesori și studenți, colecțiile de carte. În aproape cinci luni de zile, au fost mutate și așezate, conform prevederilor, sute și mii de cărți, mii de volume de periodice care, la acel moment, se păstrau, cum spuneam, în câteva blocuri de studii. Numirea mea în funcția de șef Serviciu Organizarea și Conservarea Colecțiilor a coincis cu acea perioadă fierbinte. Tot mie mi-a revenit misiunea creării unei noi structuri (fond principal, colecții speciale și colecții uzuale), precum și a creării catalogului topografic. La cei 20 de ani de după evenimentul memorabil, nu-mi place să privesc înapoi, or, continui să cred că tot ceea ce considerăm împliniri, seamănă mai degrabă cu niște începuturi. Lucrând aproape fără excepție pentru alții, bibliotecarul a înțeles că eforturile sale intelectuale și fizice pot rămâne neobservate, un-

deva în spatele succeselor obținute de cititori, dar el își asumă conștient "martirajul". Le datorăm un respect profund bibliotecarilor care au muncit de-a lungul deceniilor și a căror supremă creație este Biblioteca de astăzi.